

*Tham piemet
lunt*

Tämä esitys alkaa tytöistä ja päättyy tyttöihin.
Esityksen ensimmäinen osa on juonellinen.
Toinen osa on fragmentaarinen.
Lopussa palataan alkuun.

Kohtausluettelo

Ensimmäinen osa: Tytön huone

1. Yhdessä he ovat
2. Tanssihiiret
3. Ikuinen iltapäivä
4. Lama
5. Aikuisen väkivalta
6. Aikuisen suhtautuminen muuttuvaan tyttöön
7. Yökylässä
8. Syyllisyys
9. Väilirikko

Toinen osa: Tytön maailma

10. Päiväkirja
11. Lucia
12. Katse
13. Ratikka
14. Sovinto

Taideteollisuuskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Kantaesitys Teatteri Jurkassa 16.11.2024.

KÄSIKIRJOITUS: Ria Kataja,
Pihla Penttinen ja Hanna Vahtikari

OHJAUS: Ria Kataja

NÄYTTÄMÖLLÄ: Pihla Penttinen
ja Hanna Vahtikari

LAVASTUS: Annukka Pykäläinen

PUKUSUUNNITTELU: Riitta Röpölinen

VALOSUUNNITTELU: Saku Kaukiainen

ÄÄNISUUNNITTELU: Marzi Nyman
ja Saku Kaukiainen

MUSIIKIN SÄVELLYS: Marzi Nyman

VIDEOT: Ria Kataja, Annukka Pykäläinen
ja Saku Kaukiainen

VIDEOIDEN TOTEUTUS: Annukka Pykäläinen
ja Saku Kaukiainen

KOREOGRAFINEN TUKI: Tilda Kauhanen

Ihan pienet luut on episodiesitys tytöistä, eräästä ystävydestä ja hyväksyvän katseen tarpeesta. Lapsi oppii itsestään kaiken häneen kohdistuvien katseiden kautta. Katseen laadusta huolimatta hän kasvaa siksi, joksi kasvaa. Lapselle tärkeäksi tulleiden ihmisten katseista on luettavissa lukuisia toiveita, joita hän nopeasti alkaa täyttää. Usein itsensä kustannuksella.

Myöhemmin lapsi tunnistaa katseista energioita, jotka on oppinut rakkaudeksi. Tästä syystä myös vaarallinen tai epävakaa katse voi alkaa vetää häntä puoleensa.

Ja vielä aikuisenakin hän katsoo itseään juuri niin kuin häntä on katsottu.

Sosiaalisena olentona yhteyteen pääseminen tuntuu olevan ihmiselle elinehto. Jos yhteys toisiin vaatii uhrauksia, esimerkiksi omien tärkeiden osien piilottamista, se tehdään mukisematta. Oma tahto vaihdetaan toiseen, vaikka juuri tahto on omaksi ainutlaatuiseksi persoonaksi syntyminen tärkeä rakennuspalikka. Mutta jos tulee kohdatuksi vain toisen tarpeiden, pelkojen, käsittelemättömien tai säätelemättömien tunteiden kautta, voiko silloin tulla nähdyksi itsenään, kokonaisena?

En usko, että voi.

Ja tästä alkavat vaikeudet. Tai toipuminen.

Halusimme tehdä esityksen, jonka näkökulmahenkilöinä on kaksi tyttöä. Välillä he tosin tuntuvat olevan yksi ja sama ja seuraavassa hetkessä kuka tahansa, tai kaikki. Vietimme aikaa heidän seurassaan ja annoimme heille tilaa, jotta he saisivat itse kertoa tarinansa – niin kuin vain he sen kertovat.

Sana tyttö toistuu käsikirjoituksessamme yli 100 kertaa, ihan tarkoituksella. Tunsimme myös tarvetta ottaa tyttö-sanan merkityksen määrittelyn takaisin itsellemme. Ilman, että kukaan pääsee liittämään siihen yhtään halventavaa mielikuvaa.

Paluu pääkallopaikalle, tytön huoneeseen, esityksemme yhteen tärkeään tapahtumapaikkaan, on ollut täynnä jakamisen riemua, kipeää kauneutta, tosiasioiden purkua, sovinnon tekemistä sekä loputtomasti leikkiä. Uskon nyt, kun kirjoitan tätä ohjaajan sanaa ensi-iltamme alla, että torjuvien katseiden jättämästä häpeän ja syyllisyyden ahdingosta on mahdollista parantua vain sallivan katseen valossa.

Yhdessä.

Jatkan edelleen katseesta.

Esityksen yksi tärkeä jännite nimittäin syntyy siitä, miten te katsojat katsotte tyttöjäme ja siitä, miten he asettuvat katseillenne alttiiksi. Tässä polttopisteessä teos herää eloon.

Tytöt ovat nyt valmiita ja he kurottavat huoneestaan kohti maailmaa. Ja minä tiedän, että heillä on paljon kerrottavaa.

Kiitos kun tulit luoksemme, sinä sydämellisesti tervetullut!

RIA KATAJA

Ihan pienet luut – esityksen ohjaaja ja yksi käsikirjoittajista

KIITOKSET

Ilkka Volanen
Ulla-Sofia Jalagin
Seppo Hovi
Bat ja Ryyd: Ehtaa tavaraa
Tuoharo
As. Oy Lähtökuoppa
Laura Viikari
Jukka Luostarinen
Tuomas Parkkinen
Elina Knihtilä
Susanna Kuparinen
Mira Lankinen
Tampereen Työväen Teatteri
Suomen Kulttuurirahasto
Taiteen edistämiskeskus
Söpö ja Nöpö
Hilkka, Onerva, Rauha,
Tilda, Ona, Nooa ja Niilo
sekä vanhemmat, puoliset,
perheenjäsenet, sisarukset,
mummit, vaarit,
omaiset ja ystävät.

*”Minäkin tahdon nähdä sinun maailmasi
Ne aarteet jotka sinä löysit
Usko pois, ne ovat kauneinta mitä on
Ne ovat kauneinta mitä maailmassani on.”*

teatteri
JURKKA

VIRONKATU 7 | 00170 HELSINKI